

Bilag XXII.

København, den 28. Juni 1927.

Til Regering og Rigsdag.

I Anledning af, at det gennem Pressen er kommet til Landbrugsraadets Kundskab, at der paa Rigsdagen er stærke Kræfter i Bevægelse, for at gennemføre en meget betydelig Forhøjelse af den nuværende Toldbeskyttelse for Industrien, tillader Raadet sig at rette følgende enstemmig vedtagne Henvendelse til Regering og Rigsdag:

Vi anfører, at Landbrugsraadets oprettet til Varetagelse af det samlede danske Landbrugs erhvervsmæssige og erhvervspolitiske Interesser, saavel udadtil gennem Landets Regering som overfor denne og Rigsdagen samt overfor andre Erhverv. Raadet omfatter ogsaa saadanne Foreninger og Organisationer, der tæller praktisk talt alle danske Landbrugere i sine Rækker.

Det danske Landbrug hilser med største Glæde enhver dansk Industri, der staaer paa egne Ben, og fra Landbrugets Side har man uden Indsigelse set denne Regering efter Anmodning fra Industrier, der mente sig særlig haardt ramt ved et fra Udlandet rettet urimeligt Fremstød paa det danske Marked, optage en fordomsfri Undersøgelse, og man har med Interesse bemærket Udfaldet af foreliggende Resultater af denne.

Men det danske Landbrug har gennem Menneskealdre staaet urokkelig fast paa *Frihandelens* Standpunkt. Dette sloges sidst udtrykkelig fast paa det store af 3 000 Repræsentanter bestaaende Landbrugsmøde i Odense den 28. Juni 1926.

Paa den nylig afholdte økonomiske Konferenc i Genève blev der ogsaa af det danske Landbrugs Repræsentant givet et klart Udtryk for denne vor Opfattelse.

Det tør sikkert med Rette hævdes, at intet Erhverv her i Landet er haardere kriseramte end Landbruget.

Det ved Kronens hurtige Stigning til Pari fremkaldte Prisfald af ca. 40 pCt. ramte *øjeblikkelig* Landbrugsproduktionen, hvis Priser alle sættes paa Verdensmarkedet, ogsaa for de Varer, der forbruges herhjemme. De fleste andre Erhverv har faaet et lempeligere Prisfald, dels fordi Hjemmemarkedet betyder mere for disse, dels fordi Priserne paa Verdensmarkedet siden er faldet forholdsvis mere paa Fødemidler end paa andre Varer.

I det lange Løb vil det dog blive Spørgsmaalet, ogsaa for disse Erhverv, hvorledes Verdensmarkedets Priser ligger, og her kan det ikke nytte, at man fra Industriens Side vedblivende kræver en Overpris for Arbejde og Varer, som de danske Købere maa betale.

Denne Overpris opretholdes ved, at der opkræves en Afgift af tilsvarende Produkter, der søges indført her til Landet for at konkurrere med de herhjemme fabrikerede Varer.

Denne *Toldbeskyttelse*, der allerede under de nuværende Forhold for den beskyttede Industri er beregnet til at udgøre ca. 1 000 Kr. aarlig pr. beskæftiget Arbejder, skal betales af de ikke toldbeskyttede Erhverv her i Landet.

Det er denne *Toldbeskyttelse*, som det konservative Folkeparti ifølge sit Program og Socialdemokraterne *stik imod* deres Program nu synes i Fællesskab at ville fordoble eller maaske mere end det.